

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 15.

Warszawa, dnia 20 lipca 1932 r.

Rok XIV.

TREŚĆ: Ustawy i rozporządzenia:

97. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych.
98. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 czerwca 1932 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy telefonicznej.

Zarządzenia:

99. Uchwała Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.
100. Przepisy wykonawcze do uchwały Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.
101. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów w sprawie Muzeum poczty i telekomunikacji.
102. Regulamin Muzeum poczty i telekomunikacji.
103. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 4 lipca 1932 r. wprowadzające w życie „Przepisy o pozyskiwaniu nieruchomości dla potrzeb poczty, telegrafu i telefonu”.
104. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych.
105. Wprowadzenie paczek w obrocie z Afryką Południowo-Zachodnią.
106. Wprowadzenie paczek do wagi 20 kg. w obrocie z Gwatemalą.
107. Nowa droga przewozowa dla paczek do Kolonii francuskich: Nowa Kaledonia, Św. Piotr i Miquelon.
108. Uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od opłat pocztowych (II. P. 4.).

Okólniki:

Pozwolenia na odbiór przesyłek pocztowych, zawierających środki lecznicze do własnego użytku. Przesyłanie mięsa i wyrobów mięsnych w paczkach pocztowych do W. M. Gdańska. Sposób oznaczania w Kanadzie na adresach pomocniczych zarządzeń nadawcy na wypadek niedoręczalności paczek. Zmiana opłat paczkowych w Gwadelupie i Tunisie. Zniesienie ograniczeń przywozowych w Rumunii. Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym. 25-te sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej. Nowy druk. Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. Rozwój sieci pocztowej w czerwcu 1932 r. Rozwój sieci telefonicznej w czerwcu 1932 r. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone. Legitymacje unieważnione. Wia-
domości osobowe. Konkursy. Sprostowanie.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

97.

21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 57),
zarządzam, co następuje:

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 lipca 1932 r.

o paczkach żywnościowych. *)

Na podstawie art. 6, 17 i 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia

I. Postanowienie ogólne.

§ 1. Dopuszcza się do przewozu drogą pocztową w obrocie wewnętrznym specjalny rodzaj paczek, t. zw. paczki żywnościowe.

Wprowadza się również druki oraz telegramy w sprawach żywnościowych.

§ 2. Do wymienionych w § 1-szym przesyłek mają zastosowanie, z wyjątkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia, postanowienia

*) Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 583.

ordynacji pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 392), z wyjątkiem § 78 tejże ordynacji, jak również przepisy ordynacji telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 275) i częściowo zmienionej i uzupełnionej rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 814).

II. Paczki żywnościowe.

§ 3. W paczkach żywnościowych można przysyłać wyłącznie artykuły spożywcze.

§ 4. Paczki żywnościowe będą przewożone przez pocztę najszybszymi połączeniami pocztowymi lądowymi i wodnymi.

§ 5. Paczki żywnościowe można nadawać we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych, a nadto w ambulansach pocztowych, wskazanych przez właściwe Dyrekcje Poczty i Telegrafów.

W urzędach pocztowych upoważnionych przez Dyrekcje Poczty i Telegrafów do przyjmowania paczek w godzinach pozaurzędowych, za przyjęcie paczki żywnościowej w godzinach pozaurzędowych nie pobiera się dodatkowej opłaty.

§ 6. Paczki żywnościowe można odbierać w urzędach i agencjach pocztowych również poza godzinami urzędowymi, a z ambulansów pocztowych, bezpośrednio po nadejściu pociągu, stosownie do zarządzeń Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Przy odbiorze paczek żywnościowych na dworcu kolejowym bezpośrednio po nadejściu pociągu, odbiorca musi wykazać się zaświadczeniem oddawczego urzędu pocztowego, stwierdzającym upoważnienie do odbioru tych paczek.

Paczki żywnościowe obciążone pobraniem można odbierać tylko w urzędach i agencjach pocztowych.

§ 7. Opakowanie paczek żywnościowych musi odpowiadać przepisom § 42 ordynacji pocztowej. Przy opakowaniu paczek żywnościowych należy mieć na uwadze naturalne właściwości wysyłanych artykułów spożywczych oraz porę roku, w której artykuły te są przysyłane.

§ 8. Paczki żywnościowe nie mogą być wysyłane jako paczki z podaną wartością lub jako paczki ochronne.

§ 9. Na paczce żywnościowej i na adresie pomocniczym należy umieścić napis: „Paczka żywnościowa”.

§ 10. Paczka żywnościowa nie może przekraczać wagi 10 kg.

§ 11. Na jeden adres pomocniczy można nadawać najwyżej pięć paczek żywnościowych bez pobrania, jeżeli paczki nadawane pochodzą od jednego nadawcy i adresowane są do tego samego odbiorcy.

§ 12. Nadawca paczki żywnościowej z wartością ulegającą szybkiemu zepsuciu nie może zarządzić na wypadek niemożności doręczenia jej adresatowi; zwrotu paczki, dosłania paczki adresatowi do innej miejscowości, doręczenia paczek innej osobie w innym miejscu przeznaczenia, ani też zawiadomienia go o niedoręczalności paczki.

Paczki takie, w razie niedoręczalności adresatowi, sprzedaje się w drodze przetargu na ryzyko i rachunek nadawcy.

III. Korespondencja dotycząca paczek żywnościowych.

§ 13. Nadawcą telegramu żywnościowego (§ 1) może być każda osoba, która zarejestrowała skrót pocztowy swego adresu we właściwym urzędzie pocztowym.

§ 14. Miejscem przeznaczenia telegramu są urzędy w siedzibie starostw na terenie województwa, podanego w adresie telegramu żywnościowego.

Nadawca może żądać skierowania telegramu i do innych miejscowości poza siedzibą starostw na terenie tegoż województwa.

W pierwszym wypadku adres telegramu żywnościowego winien opiewać „Pd” i nazwa siedziby województwa, w drugim wypadku prócz tego „Up” i nazwa danej miejscowości.

Nadawca może również wyrazić żądanie skierowania telegramu żywnościowego do kilku województw lub też do kilku miejscowości poza siedzibą starostw na terenie danego województwa.

§ 15. Treść telegramu żywnościowego winna zawierać nazwę artykułu spożywczego, jego ilość oraz cenę jednostkową za sztukę lub kilogram i sposób przekazania należności.

Wiadomości o charakterze reklamowym i osobistym w treści tegoż telegramu podawać nie wolno.

§ 16. Telegram żywnościowy musi zawierać podpis w formie zarejestrowanego skrótu

pocztowego oraz nazwę urzędu, w którym skrót ten jest zarejestrowany (§ 13).

§ 17. Szczególne zlecenia nadawcy w telegramach żywnościowych „Pd” i „Up” nie są dozwolone.

§ 18. Treść telegramu żywnościowego podają urzędy do publicznej wiadomości przez wywieszenie odpowiedniego ogłoszenia na tablicy pocztowej w lokalu urzędu na przeciąg 7 dni.

§ 19. Nadawca ma prawo przedłużenia na dalsze 7 dni lub też odwołania wysłanego telegramu żywnościowego w tej samej formie jak pierwotny telegram żywnościowy.

§ 20. Do skuteczniania zamówień służą specjalne druki w sprawach żywnościowych oraz telegramy, które oznacza się znakiem „Zm”.

§ 21. Do zamawiania należy używać wyłącznie druku urzędowego nakładu z napisem „druk w sprawach żywnościowych”.

Druki te winny w adresie wskazywać adresata zapomocą skrótu pocztowego oraz zawierać nazwę urzędu pocztowego, w którym skrót ten jest zarejestrowany (§ 13).

Treścią druku w sprawach żywnościowych może być tylko zamówienie artykułów spożywczych notowanych w telegramach żywnościowych (Pd.).

Druk ten winien być wypełniony według podanego tekstu na druku.

§ 22. Telegram z zamówieniem artykułów spożywczych winien zawierać w adresie znak „Zm”, skrót pocztowy adresata oraz nazwę urzędu, w którym skrót ten jest zarejestrowany.

Treść telegramu może dotyczyć jedynie artykułów spożywczych podanych w telegramach żywnościowych (Pd.).

Podpis w tym telegramie i dokładny adres zamawiającego jest obowiązkowy.

IV. Opłaty.

§ 23. Opłata za paczki żywnościowe wynosi przy nadaniu:

				do 100 km. ponad 100 km.		
a)	za przewóz paczki	do wagi		5 kg.	50 gr.	100 gr.
	„	„	ponad 5 do	6 „	60 „	120 „
	„	„	„ 6 „	7 „	70 „	140 „
	„	„	„ 7 „	8 „	80 „	160 „
	„	„	„ 8 „	9 „	90 „	180 „
	„	„	„ 9 „	10 „	100 „	200 „

b) za żądanie pośpiesznego doręczenia w miejscowym okręgu doręczeń 80 gr.

c) w zamiejscowym okręgu doręczeń (tylko w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego i województw: poznańskiego i pomorskiego) 150 „

d) za żądanie zwrotnego poświadczenia odbioru 60 „

e) za obciążenie paczki pobraniem 30 „

Za paczki żywnościowe adresowane „poste-restante” nie pobiera się taryfowej należności dodatkowej za „poste-restante”.

Opłaty za paczki żywnościowe nadawane w ambulansach pocztowych uiszcza się znaczkami pocztowymi.

§ 24. Opłata za doręczenie paczki żywnościowej w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono, bez względu na wagę i miejscowość wynosi 30 gr.

Należności powyższej nie pobiera się za paczki żywnościowe, doręczane przez umyślnego posłańca oraz za paczki odbierane w urzędach pocztowych lub z ambulansów bezpośrednio po ich nadejściu.

§ 25. Druki w sprawach żywnościowych podlegają opłacie pocztowej w wysokości 5 gr.

§ 26. Za zarejestrowany skrót pocztowy opłata wynosi 200 gr.

Skrót ten ważny jest na przeciąg 12 miesięcy od daty zarejestrowania.

§ 27. Za telegramy „Pd” (§ 13 — 17) opłata wynosi:

za podanie adresu z nazwą urzędu w siedzibie województwa 100 gr.

za podanie adresu z nazwą urzędu poza siedzibą starostwa „Up”, opłata za każdą oddzielnie podaną miejscowość wynosi po 25 gr.

Za każdy wyraz treści i podpisu telegramu żywnościowego opłata wynosi po . . . 2 gr.

§ 28. Za telegramy „Zm” (§ 20) opłata wynosi:

za podanie skrótu adresu pocztowego z nazwą urzędu, w którym skrót ten jest zarejestrowany 50 gr.

za każdy wyraz treści i podpisu telegramu zamawiającego, po 2 gr.

V. Postanowienia końcowe.

§ 29. W wypadku stwierdzenia, że paczka żywnościowa zawiera artykuły inne, niż żywnościowe, urząd pocztowy odmówi jej przyjęcia.

Jeżeli stwierdzono to podczas przewozu lub w urzędzie oddawczym, nadawca uiszcza normalną opłatę taryfową dla paczek odpowiedniej wagi i strefy w podwójnej wysokości, z potrąceniem opłaty, pobranej za paczkę nadaną jako żywnościową.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 roku.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

ZARZĄDZENIA.

99.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) postanawia się, co następuje:

§ 1.

W służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej przyznaje się specjalne dodatki, wyłączone w następnych paragrafach, uza-

98.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy telefonicznej.)

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam, co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 37 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące: „Zmiany w zaszeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co rok na podstawie danych o ilości stacji abonentowych na pierwszego lipca, obowiązują od 1 stycznia roku następnego.

2) skreśla się ustęp czwarty w § 37.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

sadnione szczególnymi właściwościami tej służby.

§ 2.

Dodatek za nocną służbę.

1) Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze pocztowi, telegraficzni i telefoniczni otrzymują za pełnienie służby w porze nocnej, a mianowicie między godziną 22 a 6 odrębne wynagrodzenie za każdą godzinę służby, przypadającej w tych godzinach, przyczem czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś ponad 30 minut liczy się za całą godzinę służby nocnej.

2) Wynagrodzenie za jedną godzinę służby nocnej ustala się następująco:

*) Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582.

- a) dla urzędników od VIII st. sł. wzwyż 20 gr.
- b) dla urzędników od najniższego do IX st. sł. włącznie oraz dla niższych funkcjonariuszów od XII do X gr. up. 15 gr.
- c) dla niższych funkcjonariuszów od XVI do XIII gr. up. włącznie 10 gr.

3) Za służbę nocną, opłacaną w wyżej podany sposób, uważa się jedynie służbę faktycznie pełnioną w nocy, natomiast za czas przerw podczas służby całonocnej, przewidzianych obowiązującym podziałem służby, wypłaca się połowę wynagrodzenia, określonego w punkcie 2) niniejszego paragrafu.

W podobny sposób, jak przerwy w służbie, wynagradzane są również noclegi niższych funkcjonariuszów pocztowych w lokalach urzędów, zaprowadzone dla bezpieczeństwa kasy, o ile dany funkcjonariusz nie posiada mieszkania w budynku, w którym mieści się urząd i o ile w dniu następnym po noclegu pełni służbę normalną.

4) Dodatek za nocną służbę nie przysługuje funkcjonariuszom zajętym w służbie ambulansowej oraz w służbie radio.

§ 3.

Dodatek dla personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami.

1) Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze pocztowi otrzymują za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty w pociągach kolejowych, oraz za czas pobytu poza stałym miejscem służbowym, spowodowanego tą służbą, osobne wynagrodzenie w stosunku do czasu rzeczywistej pracy i pobytu poza stałym miejscem służbowym.

2) Czas podlegający wynagrodzeniu oblicza się osobno za każdą poszczególną jazdę tam i z powrotem łącznie z czasem spoczynku na stacji końcowej, t. j. od chwili, wyznaczonej na rozpoczęcie pracy w ambulansach, lub przy konwojowaniu na stacji wyjściowej do chwili normalnego przyjazdu ambulansu pocztowego z powrotem i wyładowania poczty. Czas spóźnionego powrotu podlega wynagrodzeniu tylko wówczas, gdy przekracza jedną godzinę.

3) Jednostkę wynagrodzenia stanowi wynagrodzenie za jedną godzinę, przyczem czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś ponad 30 minut liczy się za całą godzinę.

Wynagrodzenie godzinowe wynosi:

- a) dla urzędnika ambulansowego 50 gr.
- b) dla samodzielnego kierownika ambulansu drugorzędnego (ambulans konduktorski) 40 gr.
- c) dla niższego funkcjonariusza, zajętego w ambulansie niesamodzielnie 35 gr.
- d) dla konwojanta poczty kolejną 25 gr.

Za późniejszy wyjazd ze stacji wyjściowej nie potrąca się przypadających należności.

§ 4.

Dodatek za konwój poczt na drogach bitych.

1) Za czas spędzony przy konwojowaniu poczty na drogach bitych otrzymują funkcjonariusze niżsi, zajęci przy tym konwoju, osobne wynagrodzenie godzinowe, o ile spowodowana tym konwojem nieobecność w stałym miejscu służbowym trwa dłużej niż 4 godziny.

2) Czas, podlegający wynagrodzeniu, oblicza się osobno za każdy poszczególny konwój tam i z powrotem, łącznie z czasem zatrzymania na stacji końcowej, przyczem za podstawę obliczenia służy urzędowy plan obiegu poczty. Czas spóźnionego powrotu, o ile spóźnienie jest należycie sprawiedliwione, podlega również wynagrodzeniu.

3) Wynagrodzenie godzinowe za konwój poczty wynosi 25 groszy za każdą godzinę nieobecności w stałym miejscu służbowym, przyczem czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś ponad 30 minut liczy się za całą godzinę.

4) Wynagrodzenie godzinowe za konwój poczty, pełniony w porze nocnej między godziną 22 — 6 zwiększa się o 10 gr. za godzinę.

§ 5.

Tantjema telegraficzna i dodatek za pracę na brzęczyku przy obsłudze międzymiastowych przewodów telefonicznych.

A. Tantjema telegraficzna.

1) Urzędnicy zajęci w służbie telegraficznej otrzymują tantjemę telegraficzną od ilości wykonanych jednostek pracy ponad minimalną ilość jednostek, którą obowiązani są wykonać w ciągu miesiąca.

2) Jednostkę pracy stanowi 10 słów taryfowych odelegrafowanych lub przyjętych telegramów na aparatach telegraficznych wszelkich systemów, mianowicie: na aparacie Morsa, Stukawce, Dalekopisie, Juza, Siemens'a i Baudot'a.

3) Jako minimum miesięczne jednostek pracy określa się:

- a) na aparacie Morsa — 600 jednostek,
- b) na Stukawce — 800 „
- c) na Dalekopisie — 1200 „
- d) na aparacie Juza — 2000 „
- e) „ „ Siemensa — 2000 „
- f) „ „ Baudot'a — 2500 „

4) Tantjemę oblicza się za każde 10 jednostek pracy ponad minimum, ustalone w punkcie 3).

5) Wynagrodzenie za 10 jednostek pracy ponad minimum wynosi:

- a) na aparacie Morsa — 8 gr.
- b) na Stukawce — 12 „
- c) na Dalekopisie — 10 „
- d) na aparacie Juza — 15 „
- e) „ „ Siemensa — 15 „
- f) „ „ Baudot'a — 15 „

B. Dodatek za pracę na brzęczyku przy obsłudze międzymiastowych przewodów telefonicznych.

1) Telefonistki obsługujące międzymiastowe przewody telefoniczne zapomocą brzęczyka, otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości po 20 zł. miesięcznie.

2) Dodatek ten pobierają te telefonistki tylko za czas rzeczywistego pełnienia służby na łącznicy przy obsłudze przewodów międzymiastowych zapomocą brzęczyka.

§ 6.

Dodatek za radjospecjalność.

1) Funkcjonariusze pełniący służbę w państwowych radjostacjach (urzędach radjotelegraficznych), jako to radjoinżynierowie, radjotechnicy, radjotelegrafisci i radjomonterzy, pobierający uposażenie według jednej z grup uposażenia, przewidzianych w ustawie z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), otrzymują osobny dodatek za radjospecjalność w wysokości 15% podstawowego uposażenia danej grupy bez jakichkolwiek dodatków.

2) Radjospecjaliści wynagradzani nie według jednej z grup uposażenia wskazanych w punkcie 1-szym niniejszego paragrafu, nie mają prawa do dodatku za radjospecjalność.

3) Przy oddelegowaniu lub przeniesieniu poza miejsce służby, wymienione w p. 1-y m niniejszego paragrafu, radjospecjalista otrzymuje tylko wtedy dodatek za specjalność, jeżeli jest zatrudniony w specjalności, do której ten dodatek jest przywiązany.

4) Dodatek za radjospecjalność należy się tylko za czas rzeczywistego pełnienia tej spe-

cialnej służby, do której dodatek ten jest przywiązany.

5) Zawieszeni w czynnościach funkcjonariusze dodatku za specjalność nie otrzymują.

§ 7.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 8.

Uchwała niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 1932 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą uchwała Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1928 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.)

100.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do uchwały Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 roku, w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie § 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, zarządza się co następuje:

Do § 2.

Dodatek za nocną służbę.

Do pobierania dodatku za nocną służbę są uprawnieni funkcjonariusze etatowi, prowizoryczni i praktykanci.

Za przerwy w służbie całonocnej należy uważać przerwy, umożliwiające udanie się na spoczynek na czas w podziale służby zgóry oznaczony.

Wartę funkcjonariuszów pocztowych, ustanawianą w urzędach pocztowych w porze nocnej, z obowiązkiem stałego czuwania, uważa się za służbę nocną w rozumieniu powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów i za pełnienie jej funkcjonariuszowi przysługuje ustalony w § 2 pkt. 2 uchwały dodatek w pełnym wymiarze.

Wypoczynek po służbie całonocnej trwa nie dłużej niż 30 godzin. Atoli nie uważa się za przekroczenie 30 godzinnego okresu wypoczynkowego, rozpoczęcia służby dnia następnego w przeciągu całej pierwszej godziny po ukończeniu 30 godzinnego wypoczynku (np. gdy służbę nocną ukończono o godzinie 8-ej dnia jednego, a służbę dzienną w dniu następnym rozpoczęto o 15-ej z uwagi na to, iż o tej dopiero godzinie następuje zmiana dzienna).

*) Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 z 1928 r. poz. 18.

W wyjątkowych wypadkach wypoczynek po służbie całonocnej może trwać dłużej niż 30 godzin za zezwoleniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Wynagrodzenie za nocną służbę oblicza się za każdy miesiąc zdołu, tworząc iloczyn z wynagrodzenia za godzinę służby nocnej i ilości godzin służby nocnej.

Bez zezwolenia przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów na zaprowadzenie służby nocnej, urzędy pocztowo-telegraficzne nie mogą wypłacać należności z tytułu służby nocnej.

Wypłatę wynagrodzenia za nocną służbę uskuteczniają urzędy w końcu miesiąca, sporządzając w tym celu „rachunek specjalnych wynagrodzeń”, druk Nr. 620, z odręcznym napisem „należności za służbę nocną”.

Rachunki te winny być sporządzane według działów wykonywanej w nocy służby na podstawie list obecności funkcjonariuszów w nocnej służbie.

Za prawidłowość sporządzenia tych wykazów odpowiedzialny jest naczelnik urzędu.

Ogólną wypłaconą sumę według zestawionych rachunków wpisuje się z końcem miesiąca w ogólnym rachunku miesięcznym do działu 2 rozdz. 2 § 3 poz. 4 (dodatek za nocną służbę).

Do § 3.

Dodatek dla personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami.

Dodatek za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty w pociągach — przysługuje funkcjonariuszom etatowym, prowizorycznym i praktykantom.

Dodatek powyższy otrzymuje funkcjonariusz pocztowy również za czas jazdy wykonanej nieczynnie — celem objęcia służby ambulansowej lub konwojowej od pewnej stacji kolejowej lub celem powrotu do swego miejsca służbowego po ukończeniu takiej służby. Wysokość dodatku za ten czas jest zależna od charakteru służby, którą funkcjonariusz ma pełnić lub też którą pełnił.

Należność normalną za każdą pełną jazdę, t. j. tam i z powrotem, ustaloną w planach obsługi kursów pocztowo-kolejowych, otrzymuje funkcjonariusz przed rozpoczęciem jazdy, tytułem zaliczki.

W razie, gdy niższy funkcjonariusz w czasie jazdy w jednym i drugim kierunku jest zajęty w różnym charakterze służbowym o różnym wymiarze dodatku, wówczas winien otrzymać za

całą jazdę należność, jaka przysługuje za czynności wyżej wynagradzane.

Funkcjonariusz pocztowy, który w czasie wykonywania służby ambulansowej lub konwojowej zachorował, otrzymuje za czas pobytu poza stałym miejscem służbowym, spowodowany chorobą stwierdzoną świadectwem lekarzem, diety na zasadach przewidzianych postanowieniami o należnościach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

Diety te licząc się od daty następującej po zachorowaniu, które winno być zgłoszone niezwłocznie we właściwym miejscowym urzędzie pocztowym i w urzędzie, do którego chory funkcjonariusz należy. Natomiast za czas czynnej służby i wypoczynku na stacji końcowej do dnia zachorowania włącznie funkcjonariusz otrzymuje właściwe wynagrodzenie godzinowe. Oprócz tego otrzymuje chory funkcjonariusz zwrot kosztów podróży w myśl postanowień o należnościach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych, o ile nie wracał służbowo w wagonie pocztowym.

Diety i zwrot kosztów podróży z powyższego tytułu wypłaca się z kredytów przewidzianych na podróże służbowe.

Wynagrodzenie za każdą pełną jazdę, t. j. za jazdę tam i z powrotem oblicza się, tworząc iloczyn z ilości godzin płatnych i przypadającego wynagrodzenia za godzinę.

Wypłacane wynagrodzenie ambulansowe i konwojowe zarachowuje się w „rachunku wypłaconych należności ambulansowych” na druku 668 w sposób następujący:

Dla każdego stałego zespołu ambulansowego, który wyjeżdża i wraca tym samym ambulansem lub wyjeżdża jednym, a wraca innym ambulansem, stosownie do zatwierdzonego przez Dyrekcję planu jazdy, prowadzi się osobny miesięczny rachunek wspólny dla urzędników i niższych funkcjonariuszów. Nagłówek rachunku wypełnia się ściśle i dokładnie stosownie do poszczególnych oznaczeń.

Na podstawie listy otrzymanej od naczelnictwa ambulansowego wpisuje urzędnik wypłacający codziennie wszystkich członków danej grupy do właściwych rachunków.

W rubryce 6 wpisuje się przy każdym z nich normalną należność zgóry obliczoną, a w nagłówku dotyczącego rachunku podaną, t. j. należność obliczoną za czas policzalny między normalnym odjazdem pracownika a normalnym planowym czasem jego powrotu. Obok w rubryce 7 wpisuje osobno należności przypadają-

ce za czas późniejszego powrotu. Odbiór wypłaconych należności normalnych i ewentualnych dodatkowych za czas późniejszego przyjazdu kwitują odbiorcy położeniem swego wyraźnego podpisu w rubryce 9 rachunku. Dodatkowe należności za spóźniony przyjazd zaświadcza każdorazowo naczelnik przełożeń ambulansowego swym podpisem w rubryce 11, wpisując ilość policzalnych godzin spóźnienia w rubryce 10 rachunku. W oznaczeniu czasu spóźnionego przyjazdu pociągu rozstrzygają właściwe organa pocztowe lub kolejowe wykonywujące kontrolę dojazdów i przyjazdów pociągów.

Codziennie po ukończeniu wypłaty sumuje wypłacający urzędnik rubryki 6 i 7 wszystkich poszczególnych rachunków. Sumę obu wymienionych rubryk wstawia jako dzienną sumę w rubryce 8 odnośnego rachunku obok ostatniej bieżącej pozycji. Ogólny wynik dziennych sum wszystkich rachunków wpisuje się codziennie do ogólnego rachunku miesięcznego w osobnej rubryce rozchodowej.

Z końcem miesiąca zamyka się wszystkie rachunki wypłaconych należności ambulansowych. Suma rubryk 6 i 7 tychże rachunków musi się równać sumie ich rubryki 8. Jeżeli prowadzi się kilka rachunków, sporządza się ogólne ich zestawienie, do którego można użyć druku odpowiednio ręcznie zatytułowanego.

Do zestawienia dołącza się rachunki oraz plan jazdy zatwierdzony przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów.

Zamknięte rachunki podpisuje naczelnik przełożeń i urzędnik wypłacający oraz umieszcza się na nich odcisk stempla urzędowego, wpisując ręcznie datę zamknięcia.

W dniu wypłaty wpisuje się wydatek do ogólnego rachunku miesięcznego do działu 2 rozdz. 2, § 3 poz. 6 (dodatek za prace w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty na kolejach i gościńcach).

Do § 4.

Dodatek za konwój poczt na drogach bitych.

Dodatek za konwój poczty na drogach bitych przysługuje funkcjonariuszom etatowym i prowizorycznym.

Pozatem co do sposobu wypłaty dodatku za konwój na drogach bitych i zaliczania spóźnień, nadto zarachowywania są miarodajne przepisy, odnoszące się do wynagrodzeń personelu ambulansowego i konwojowego na kolejach z tą jedyną różnicą, że tak dodatek podstawowy, jak i zwiększony za konwój w porze nocnej należy

wypłacać i zarachowywać z tego samego kredytu, co dodatek dla personelu ambulansowego i konwojowego na kolejach.

Do § 5.

A. Dodatek tytułem tantjemy telegraficznej.

Tantjemę telegraficzną oblicza się za telegramy państwowe, prywatne, meteorologiczne i służbowe.

Do pobierania tantjemy telegraficznej uprawnieni są funkcjonariusze etatowi, prowizoryczni i praktykanci.

Celem ustalenia jednostek pracy, urzędnicy winni dokładnie obliczać ilość wypracowanych słów i oznaczać ją w dzienniku aparatomym po skończonej służbie, potwierdzając to własnoręcznym podpisem.

Ilość słów wypracowanych na aparatach szybkobieżnych połączeń krajowych należy obowiązkowo sprawdzać z korespondującym urzędem przy sporządzaniu bilansu za dobę.

Po skończeniu doby, urzędnik wyznaczony do sporządzania wykazu ruchu telegramów, sporządza wykaz słów, wypracowanych oddzielnie przez każdego urzędnika za daną dobę, na specjalnym wykazie i przedstawia go naczelnikowi urzędu, przyczem na aparatach Juza, Baudot'a i Siemens'a należy obliczać ilość wypracowanych słów na każdy sektor oddzielnie, a nie na każdego urzędnika obsługującego dany sektor.

W celu otrzymania ilości wykonanych jednostek pracy, ogólną ilość wykonanych słów w ciągu miesiąca przez każdego urzędnika względnie na każdym sektorze, dzieli się przez 10.

Część 10 słów liczy się za całą jednostkę, np. 18743 słów stanowi 1.875 jednostek pracy.

Od otrzymanej ogólnej ilości jednostek pracy odlicza się ustalone minimum dla poszczególnych systemów aparatów, które urzędnik obowiązany jest wykonać względnie, która przypada na sektor.

Za pozostałe jednostki pracy oblicza się tantjemę, przyczem mniej niż 5 jednostek pracy nie bierze się w rachubę, zaś 5 i więcej jednostek zaokrągla się do pełnych dziesiątków, np. 1874 jednostek liczy się za 1870 jednostek, a 1875 — stanowi 1880 jednostek.

Obliczoną w ten sposób należność przypisuje się do wypłaty urzędnikowi, natomiast obliczoną należność za wykonane jednostki na poszczególnych sektorach aparatów Juza, Baudot'a i Siemens'a dzieli się na ilość urzędników obsługujących dany sektor i każdemu z nich

przypisuje się do wypłaty część przypadająca na niego.

Sporządzone zestawienia i obliczenia tantjemy winien sprawdzić naczelnik lub wyznaczony do tego urzędnik posługujący się odpowiednimi dokumentami i w razie potrzeby uzupełnić lub poprawić te zestawienia i obliczenia.

Wypłata tantjemy telegraficznej następuje w miesiącu następnym za miesiąc poprzedni po sprawdzeniu zestawień jednostek pracy i po sporządzeniu wykazu przypadającej do wypłaty tantjemy.

Ogólną sumę miesięczną zestawionych wykazów wpisuje się w ogólnym rachunku miesięcznym do rozdziału 2 § 3 poz. 5 rozchodów.

Do czasu wydania specjalnych druków dla zestawienia wykazów wykonanych jednostek pracy i dla wypłaty tantjemy należy wykazy takie sporządzać odręcznie.

B. Dodatek za pracę na brzęczyku przy obsłudze międzymiastowych przewodów telefonicznych.

Dodatek tytułem wynagrodzenia za obsługę telefonicznych przewodów międzymiastowych zapomocą brzęczyka należy wypłacać tylko tym telefonistkom (telefonistom), które rzeczywiście wykonują połączenia dla przeprowadzania rozmów zapomocą brzęczyka.

W razie choroby telefonistki (telefonisty), trwającej nie dłużej niż trzy dni w ciągu miesiąca, dodatek ten należy wypłacać za pełny miesiąc.

Jeżeli telefonistka (telefonista) pełni służbę przy obsłudze telefonicznych przewodów międzymiastowych mniej niż miesiąc — należy obliczać ten dodatek proporcjonalnie do ilości dni, w których rzeczywiście pełniła (pełnił) służbę, w tym celu ustalone miesięczne wynagrodzenie w sumie 20 zł. dzieli się na 30 dni i mnoży przez ilość dni, w których pełniła (pełnił) służbę.

Ogólną sumę miesięczną zestawionych należności tytułem dodatku za obsługę telefonicznych przewodów międzymiastowych zapomocą brzęczyka wpisuje się do ogólnego rachunku miesięcznego do rozdziału 2 § 3 poz. 5 rozchodów.

Do § 6.

Dodatek za radjospécialność.

Do pobierania dodatku za radjospécialność są uprawnieni funkcjonariusze etatowi, prowi-zoryczni i praktykanci.

Dodatek za radjospécialność należy wypłacać na podstawie sporządzonych rachunków na druku Nr. 620 (analogicznie jak przy wypłacie dodatku za nocną służbę) i zaliczać w ogólnym rachunku miesięcznym do dz. II rozdz. 3 § 3 p. 8.

Nr. BO 3032 z dnia 15 lipca 1932r.

101.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 lipca 1932 r.

w sprawie Muzeum poczty i telekomunikacji.

Na podstawie § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1931 r. w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczt i Telegrafów (Monitor Polski Nr. 143, poz. 218) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się załączony do niniejszego zarządzenia regulamin Muzeum poczty i telekomunikacji.

§ 2.

Powołuje się do życia Radę Muzealną przy Muzeum. Działalność jej ustala regulamin Muzeum poczty i telekomunikacji.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

102.

REGULAMIN MUZEUM POCZTY I TELEKOMUNIKACJI.

I. Nazwa i Cel.

§ 1. Muzeum poczty i telekomunikacji ma na celu szerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie poczty, telegrafu, telefonu i radja przez systematyczne i naukowe gromadzenie i utrzymywanie odnoszących się do tych dziedzin przedmiotów.

§ 2. Muzeum gromadzi i utrzymuje: okazy i modele sprzętu i materiałów, obrazy, rysunki, wykresy i fotografie, druki, wzory i wydawnictwa, zbiory filatelistyczne oraz wszelkie inne przedmioty z dziedziny poczty i telekomunikacji.

§ 3. Zbiory Muzeum obejmują działy:

I. Historyczny, który ma odtwarzać historię powstania i rozwoju poczty i telekomunikacji na ziemiach polskich do roku 1918.

II. Współczesny, który ma obrazować stan poczty i telekomunikacji w Polsce i zagranicą w dobie obecnej i służyć ku naukowemu pogłębianiu i rozwojowi wiedzy w tych dziedzinach.

Ponadto Muzeum posiada odrębny dział filatelistyczny, który ma przedstawiać rozwój znaczka pocztowego w dziejach pocztownictwa tak polskiego, jak zagranicznego.

II. Organizacja Muzeum i zakres czynności Kustosza Muzeum.

§ 4. Muzeum poczty i telekomunikacji podlega bezpośrednio Ministrowi Poczty i Telegrafów i jest przydzielone do Departamentu Administracyjnego (Wydział Gospodarczy).

§ 5. Do kierowania sprawami Muzeum Minister Poczty i Telegrafów wyznacza Kustosza Muzeum. Kustosz jest odpowiedzialny przed Ministrem za działalność Muzeum.

§ 6. Do zakresu czynności Kustosza Muzeum należy:

- a) ogólne kierownictwo sprawami Muzeum,
- b) opieka nad zbiorami,
- c) pozyskiwanie nowych eksponatów,
- d) układanie budżetu Muzeum,
- e) utrzymywanie Muzeum w ramach przyznanych kredytów,
- f) dozór nad przechowywaniem, utrzymywaniem i konserwacją zbiorów muzealnych,
- g) przygotowywanie materiałów na posiedzenia Rady Muzealnej,
- h) nadzór nad księgowością Muzeum,
- k) podpisywanie korespondencji w zakresie otrzymanych upoważnień,
- l) uprzystępnianie i ułatwianie zwiedzającej Muzeum publiczności zapoznania się ze zbiorami,
- m) nadzór nad personelem Muzeum i podział pracy,
- n) składanie Ministrowi kwartalnych sprawozdań z działalności Muzeum.

III. Rada Muzealna.

§ 7. Minister Poczty i Telegrafów powołuje jako organ doradczy i opiniodawczy Radę Muzealną, której przysługuje też prawo inicjatywy w sprawach dotyczących Muzeum. Uchwały Rady wpisuje się do parafowanej książki uchwał.

Uchwały Rady Muzealnej Kustosz Muzeum przedstawia Ministrowi Poczty i Telegrafów do decyzji.

§ 8. W skład Rady Muzealnej wchodzi:

- a) jeden znawca służby pocztowej,
- b) jeden znawca służby teletechnicznej,
- c) delegat Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Poczty i Telegrafów,
- d) delegat Instytutu Teletechnicznego,
- e) jeden przedstawiciel Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,
- f) dwóch znawców filatelistyki,
- g) jeden znawca malarstwa i grafiki.

Przewodniczącym Rady Muzealnej jest Dyrektor Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Członkowie Rady Muzealnej powoływani są na przeciąg 3-letni i pełnią swoje obowiązki honorowo.

Kustosz Muzeum lub jego zastępca biorą udział w posiedzeniach Rady, celem udzielania wyjaśnień i informacji.

Sekretarza wyznacza Przewodniczący Rady z pośród personelu Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Do współpracy z Radą Przewodniczący ma prawo powoływać rzeczoznawców rozpatrywanej sprawy.

§ 9. Posiedzenia Rady Muzealnej dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne. Posiedzenia zwyczajne zwołuje Przewodniczący Rady. Zwyczajne posiedzenia Rady są zwoływane w pierwszych dniach każdego kwartału kalendarzowego, nadzwyczajne zaś na polecenie Ministra Poczty i Telegrafów, z inicjatywy Przewodniczącego Rady lub dwóch jej członków lub wreszcie na prośbę Kustosza Muzeum.

Zawiadomienie o zwołaniu Rady Muzealnej winno zawierać porządek dzienny obrad z podpisem sekretarza Rady.

§ 10. Pod obrady Rady Muzealnej muszą być poddane następujące sprawy:

- a) sprzedaż, zamiana przedmiotów muzealnych,
- b) wybór i nabycie przedmiotów muzealnych oraz ustalenie ceny kupna,
- c) ustalenie warunków kupna, sprzedaży lub zamiany,
- d) przyjmowanie darowizn,
- e) przyjmowanie depozytów,
- f) klasyfikacja przedmiotów muzealnych,
- g) sposób konserwacji,
- h) rozmieszczenie zbiorów,

- i) wydawanie katalogów naukowych,
- k) urządzanie odczytów i kursów specjalnych,
- l) wydawanie reprodukcji przedmiotów muzealnych,
- m) utrzymywanie stosunków z instytucjami pokrewnymi w Polsce i zagranicą,
- n) obsyłanie wystaw krajowych i zagranicznych,
- o) określenie czasu zwiedzania Muzeum przez publiczność oraz wysokości pobieranych opłat wejściowych,
- p) wszelkie inne sprawy, zlecone przez Ministra Poczt i Telegrafów.

Uchwały Rady Muzealnej zapadają zwykłą większością głosów.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność przynajmniej 3-ch członków Rady, wliczając w to Przewodniczącego. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

IV. Komisja Rewizyjna.

§ 11. Ustanawia się stałą Komisję Rewizyjną w składzie 3-ch osób, mianowaną przez Ministra Poczt i Telegrafów, której zadaniem jest badanie całokształtu działalności Muzeum z punktu widzenia finansowego i gospodarczego.

O rozpoczęciu prac Komisja Rewizyjna zawiadamia Najwyższą Izbę Kontroli.

V. Księgowość.

Muzeum prowadzi księgowość oraz inwentarz w sposób ustalony osobną instrukcją.

VI. Zwiedzanie Muzeum i opłaty.

Czas zwiedzania Muzeum, jak również wysokość opłat od zwiedzających, zatwierdza Minister Poczt i Telegrafów na wniosek Kustosza Muzeum.

103.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 4 lipca 1932 r.

wprowadzające w życie „Przepisy o pozyskiwaniu nieruchomości dla potrzeb poczty, telegrafu i telefonu”.

§ 1. Wprowadza się w życie „Przepisy o pozyskiwaniu nieruchomości dla potrzeb poczty, telegrafu i telefonu”, objęte tomem 1

*) Załącznik zostanie rozesłany oddzielnie tylko Dyrekcjom Poczt i Telegrafów, (I. K. R.), urzędowi i agencjom pocztowym do użytku urzędowego.

działu III (III B. 1) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej, a stanowiącym załącznik *) niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1932 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1927 r. Nr. 2032/III w sprawie najmu pomieszczeń (otrzymały tylko Dyrekcje P. i T.),

2) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 29 września 1930 r. w sprawie ustalenia wysokości czynszów najmu pomieszczeń (otrzymały tylko Dyrekcje P. i T.).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

104.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO ROZPORZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 lipca 1932 r.

o paczkach żywnościowych.

Do § 1. Celem niniejszego rozporządzenia jest ułatwić producentom artykułów żywnościowych ich zbycie przez ofiarowanie na sprzedaż w drodze telegraficznej, a przez to umożliwić jak najszerszym kołom spożyców nabycie tych artykułów po cenach najkorzystniejszych.

Do tego celu służą dla producentów telegramy żywnościowe oraz paczki żywnościowe, dla spożyców druki w sprawach żywnościowych i telegramy do zamawiania.

Przesyłki te nie mogą być wymieniane między Polską a polskim urzędem pocztowym w Gdańsku.

Do § 3. Pod podjęcie artykułów spożywczych podpadają te wszystkie artykuły, które czy to w stanie naturalnym, czy w przeróbce nadają się bezpośrednio lub pośrednio do spożycia, np. jaja, nabiał, mąka, wyroby mączne, mięso, przetwory mięsne, owoce, jarzyny, ocet, wina gronowe i owocowe, drożdże, kostki Maggi'ego, proszki do sporządzania legumin i galaretek, przetwory cukrowe i t. p.

Do § 4. Paczki żywnościowe muszą być przewożone temi samymi połączeniami pocztowymi, któremi przesyła się przesyłki listowe z wyjątkiem połączeń pocztowych, w których przewóz przesyłek listowych odbywa się za po-

średnictwem konduktorów kolejowych. Jeżeli w wypadku przeszkód w komunikacji a temsamem skrócenia postoju pociągu odpadnie możliwość normalnej wymiany paczek pocztowych, wówczas paczki żywnościowe muszą być narówni z odsyłkami listowymi przekazane do dalszej odprawy.

Do § 5. a) Przez nadawanie do ambulansów pocztowych rozumieć należy pośredniczenie posłańca danego urzędu, który ma dokonać planowej wymiany ładunku z ambulansów między nadawcą paczek żywnościowych a danym ambulansem.

b) Przy nadawaniu paczek żywnościowych z ominięciem urzędu pocztowego winien nadawca posługiwać się wyłącznie książką nadawczą, w której sam wpisuje wszystkie daty według nagłówka łącznie z przypadającą opłatą, uiszczoną w znaczkach, nalepionych na adresach pomocniczych.

c) Odbiór paczek żywnościowych, wpisanych do książki nadawczej, potwierdza posłaniec pocztowy w ten sposób, że pod ostatnim wpisem w księdze nadawczej stwierdza cyfrą i słowami ilość odebranych paczek i umieszcza swój podpis w sposób czytelny (nie skrótem) np. „8 osiem p. ż. Wojtasik”.

d) Posłaniec pocztowy obowiązany jest zbadać, czy paczki i adresy pomocnicze opatrzone są napisem „paczka żywnościowa”, czy wpisy w książce nadawczej (oprócz wpisów dotyczących wagi) odpowiadają danym na paczkach i właściwych adresach pomocniczych, w szczególności zaś, czy wartość znaczków, nalepionych na adresach pomocniczych odpowiada kwocie, wpisanej w książce nadawczej.

W razie niezgodności, przekreśla kwotę opłaty, wpisaną w książce, i dopisuje w uwadze książki wartość znaczków, nalepionych na adresie pomocniczym.

e) Po potwierdzeniu w książce nadawczej odrywa posłaniec z książki nadawczej kartkę (kartki) z oryginalnymi wpisami i dokument ten oddaje w urzędzie po powrocie.

f) Ilość odebranych paczek dopisuje posłaniec cyfrą i słowami w wykazie ładunku swego urzędu, przeznaczonym

dla danego ambulansu, pod wpisami, uskutecznionymi przez urząd, obok swego wpisu dopisuje znak „p. ż.” i umieszcza swój czytelny podpis, np. „8 osiem p. ż. Wojtasik”.

g) Przynależne do odebranych paczek żywnościowych adresy pomocnicze oddaje posłaniec razem z wykazem ładunku funkcjonariuszowi ambulansu. Ambulans unieważnia znaczki opłaty, nalepione na adresach pomocniczych i wykazuje paczki żywnościowe w sumaryzacji w kolumnie przychodu paczek zwykłych, wpisując ilość przyjętych paczek żywnościowych w formie mianownika. Przy dalszej odprawie paczek żywnościowych wpisuje je ambulans we właściwym wykazie ładunku, jako ostatnią pozycję z uwagą „p. ż.” np. „15 piętnaście p. ż.”, wykazując równocześnie tę ilość w sumaryzacji w kolumnie rozchodowej paczek zwykłych w formie mianownika, jak w przychodzie.

h) Niezależnie od tego, czy paczki żywnościowe nadawane są w urzędzie (agencji) pocztowym, czy też za pośrednictwem posłańca bezpośrednio do ambulansu oraz przy wszelkiej wymianie paczek żywnościowych, należy adresy pomocnicze do tych paczek oddawać na rękę wraz z wykazem ładunku.

i) Paczki żywnościowe, nadawane w urzędach pocztowych na dworcach kolejowych, muszą być nadane przynajmniej na 15 minut przed odejściem pociągu, mającego przewieźć dane paczki. Jeżeli na dworcu kolejowym nie ma urzędu pocztowego, a paczka żywnościowa ma być nadana bezpośrednio do ambulansu pocztowego za pośrednictwem posłańca urzędu, winna być paczka oddana posłańcowi przed jego wejściem na teren stacyjny.

W urzędach pocztowych, mających siedzibę poza dworcem kolejowym, można paczki żywnościowe nadawać przynajmniej na 15 minut przed odprawą ładunku z urzędu pocztowego do dworca kolejowego.

j) Przy rozpatrywaniu sprawy zaprowadzenia bezpośredniego nadawania lub odbierania paczek żywnościowych do ambulansów i z ambulansów winny Dyrekcje uwzględnić przede wszystkim

warunki lokalne, a więc, czy oddawanie paczek pośtańcowi pocztowemu przez nadawcę jest możliwe i może się odbywać bez narażenia na niebezpieczeństwo ładunku pocztowego i czy czas postoju pociągu uzasadnia możliwość dokonywania wymiany paczek żywnościowych poza ładunkiem normalnym.

Do § 6. a) Przez bezpośrednie odbieranie paczek żywnościowych z ambulansów rozumieć należy pośredniczenie pośtańca danego urzędu pocztowego, dokonującego odbioru ładunku pocztowego z ambulansu między tym ambulansem a adresatem (odbiorcą) paczek żywnościowych.

b) Pośredniczenie to odbywa się w ten sposób, że poślaniec po opuszczeniu zamkniętego terenu kolejowego wydaje paczki żywnościowe uprawnionemu odbiorcy za potwierdzeniem odbioru na właściwych adresach pomocniczych.

c) Uprawnionym do odbioru paczki żywnościowej jest sam adresat, jeżeli jest osobiście znany pośtańcowi lub osoba, upoważniona do odbioru przez adresata i legitymująca się odpowiednim zaświadczeniem adresata, stwierdzonym przez urząd pocztowy.

d) Zaświadczenie może być stałe, a więc aż do odwołania lub też do jednorazowego odbioru paczek żywnościowych. Zaświadczenia takie nie podlegają żadnej opłacie pocztowej. Zaświadczenie powinno mieć treść następującą: „zaświadczam, że upoważniam p. XY do jednorazowego lub stałego (aż do odwołania) odbioru paczek żywnościowych, nadchodzących pod moim adresem na stacji kolejowej NN. Adres paczek będzie opiewał A. B. i miejsce przeznaczenia (podać imię, nazwisko i miejsce przeznaczenia)”. Zaświadczenie to podpisuje adresat wobec naczelnika urzędu pocztowego, który to fakt stwierdza urząd pocztowy uwagą „przyjęto do wiadomości”, pieczęcią urzędową i podpisem naczelnika urzędu.

Wydane w powyższy sposób zaświadczenie prowadzi urząd pocztowy w ewidencji w specjalnym w tym celu sporządzonym wykazie. Numer bieżący tego wykazu musi być uwidoczniiony na stwierdzonym zaświadczeniu.

e) Poślaniec pocztowy, wydając paczkę żywnościową uprawnionemu w powyższy sposób odbiorcy, zaznacza obok podpisu, złożonego na adresie pomocniczym, numer okazanego zaświadczenia i umieszcza obok swój podpis.

f) Adresy pomocnicze oddaje poślaniec urzędowi po powrocie do urzędu.

g) Co do kontroli opłat za paczki żywnościowe, szczególnie opłat uiszczonych znaczkami, obowiązują urzędy oddawczyc ogólnie przepisy.

Do § 7. Paczki żywnościowe, których wartość nie wydziela tłuszczu i wilgoci, mogą być opakowane silnym papierem, zaś paczki o zawartości, którym szkodzi ciśnienie, wilgoć lub tarcie, mogą być opakowane w tekturę, płótno, ceratę, koszyczki lub plecionki, skrzynki drewniane lub pudełka metalowe. Paczki zawierające płyny, świeże mięso, dziczyznę, świeże owoce, jarzyny, masło, ser, jaja i t. p. rzeczy ulegające szybkiemu zepsuciu, gniciu lub rozbiciu winny być opakowane w sposób przewidziany w § 42 ordynacji pocztowej, przyczem należy mieć na uwadze naturalne właściwości wysyłanych artykułów spożywczych oraz porę roku, w której artykuły te są przesyłane.

Do § 12. Dopuszczalne zarządzenie nadawcy paczki żywnościowej na wypadek jej niedoręczalności umieszcza nadawca odręcznie zapomocą odcisku stempla lub przez naklejenie odpowiedniej karteczki w adresie paczki oraz zaznacza je przez podkreślenie lub też uzupełnienie odpowiedniego nadruku, na odwrotnej stronie przynależnego adresu pomocniczego. Pod tekstem zarządzenia na paczce i adresie pomocniczym umieszcza nadawca swój podpis.

Do § 13. Osoba, która posiada znaczną ilość jakichkolwiek artykułów spożywczych, i która życzy sobie korzystać z podanego sposobu rozpowszechniania wiadomości o tych artykułach w celach sprzedaży, rejestruje skrót swego adresu pocztowego za opłatą podaną w § 26.

Personel pocztowy zaś, celem zachęcenia osób do korzystania z telegramów żywnościowych, otrzymuje wynagrodzenie po 50 gr. od każdego zarejestrowanego skrótu adresu pocztowego.

Wynagrodzenie powyższe personel otrzymuje zaraz po zarejestrowaniu skrótu adresu pocztowego z kwoty pobranej za zarejestrowanie tego skrótu.

Kwotę 50 groszy wypisuje się na rozchód

w rubryce „zwroty opłat” dziennika kasowego przyjętych telegramów.

Pokwitowanie na otrzymane wynagrodzenie należy dołączyć do dziennika kasowego przyjętych telegramów.

Do § 14. Telegram żywnościowy zasadniczo adresowany jest do urzędu w siedzibie województwa, np. „Pd-Kraków”.

Urząd telegraficzny Kraków, po otrzymaniu telegramu żywnościowego, roztelegrafowuje natychmiast treść tego telegramu do wszystkich urzędów w siedzibie starostw na terenie województwa krakowskiego, stosownie do wykazu tych urzędów podanych w załączniku, dodając w adresie telegramu do tych urzędów znak „Pd”, n. p. „Pd-Biała”, „Pd-Bochnia” i t. d.

Jeżeli zaś prócz adresu „Pd-Kraków” nadawca poda jeszcze inną miejscowość poza siedzibą starostwa, np. „U.p.-Lanckorona”, urząd telegraficzny Kraków oraz inne urzędy przetelegrafowują treść telegramu żywnościowego do tego urzędu podając adres jak wyżej t. j. „Up.-Lackorona”.

Telegram, w którego adresie nadawca poda parę urzędów w siedzibie województw, np. „Pd-Kraków — Pd-Lwów”, urząd przyjmujący taki telegram kieruje go do urzędu węzłowego, który to urząd wydaje znów ten telegram dalej do miejsc przeznaczenia.

We wszystkich wyżej podanych wypadkach ilość słów telegramu nie zmienia się, gdyż taryfikacji podlegają tylko słowa treści i podpisu telegramu, ponieważ za każdy adres telegramu żywnościowego nadawca uiszcza opłatę ryczałtową według taryfy podanej w § 27 rozporządzenia.

Od każdego adresu telegramu żywnościowego „Pd”, personel przyjmujący takie telegrams otrzymuje wynagrodzenie po 20 gr. z kwoty pobranej za każdy adres.

Sposób postępowania przy otrzymaniu tego wynagrodzenia jest ten sam jak podano w niniejszych przepisach do § 13 przy skrótach pocztowych.

Do § 15. Treść telegramu żywnościowego winna ściśle odpowiadać warunkom podanym w § 15 rozporządzenia, urzędnik zatem przyjmujący taki telegram winien uprzedzić o tem nadawcę i odpowiednio go pouczyć jak ma zredagować telegram.

Sposób przekazywania przez odbiorcę należności za przesłane artykuły nadawca podaje w telegramie żywnościowym, a więc: za pobra-

niem pocztowem, wpłata na P. K. O. Nr. . . . i t. p.

Do § 16. Podpis na telegramie żywnościowym musi być podany i winien zawierać przynajmniej 2 słowa, a więc skrót pocztowy i miejsce jego zarejestrowania.

Urzędnik przyjmujący telegram żywnościowy powinien zwracać na to szczególniejszą uwagę.

Do § 17. Telegram żywnościowy „Pd” i „Up” z reguły należy wydawać jak najspieszniej, aby doszedł do miejsca przeznaczenia bez najmniejszej zwłoki i bez jakichkolwiek zniekształceń, zatem przy przetelegrafowywaniu urzędy odbierające taki telegram powtarzają adres telegramu i wszelkie cyfry jak również wątpliwe słowa, na aparatach zaś szybkobieżnych (drukujących) sprawdzenie takie podaje urząd wydający.

Treść telegramu żywnościowego w urzędach mniejszych należy podawać do publicznej wiadomości, umieszczając odpowiednie ogłoszenie na specjalnej tablicy (tablicach) tekturowej lub drewnianej, wywieszonej w poczekalni urzędu w miejscu najbardziej widocznym. Ogłoszenia te powinny być możliwie segregowane. Natomiast w urzędach większych, gdzie ilość telegramów może być bardzo znaczna, urzędy te winny sporządzać indywidualne wykazy według rodzajów artykułów spożywczych, t. j. dla każdego rodzaju oddzielnie, i wpisywać do tych wykazów otrzymane zawiadomienia o każdym artykule oddzielnie, podając nazwę, ilość, cenę za jednostkę oraz skrót adresu pocztowego i miejsce jego zarejestrowania tudzież datę nadania telegramu żywnościowego. Wykazy te wywiesza się na tablicy (tablicach) w sposób wyżej podany.

Po upływie 7 dni licząc od daty nadania telegramu żywnościowego, urząd winien ogłoszenia te zerwać ewentualnie skreślić z wykazów indywidualnych.

W miejscu, w którym urząd wywiesza treść telegramów żywnościowych należy bezwzględnie wywiesić taryfy pocztową i telegraficzną dotyczącą paczek żywnościowych. Te same taryfy winny być wywieszone we wszystkich urzędach telegraficznych.

Do § 19. W razie otrzymania telegramu o przedłużeniu terminu wysłanego telegramu żywnościowego, urząd pozostawia ogłoszenie na dalsze 7 dni, a w razie otrzymania telegramu o odwołaniu wysłanego telegramu żywności-

wego — zrywa ogłoszenie lub skreśla go z wykazów indywidualnych.

Do § 21. Druk w sprawach żywnościowych jest drukiem płatnym, co do których obowiązują ogólne przepisy o znaczkach pocztowych

i drukach płatnych. Są one sporządzone z papieru koloru blado-zielonego w wielkości kartki pocztowej z wydrukowanym znaczkiem 5 gr. i z tekstem na stronie adresowej i odwrotnej według następującego wzoru.

D R U K

w sprawach żywnościowych.

Miejsce przeznaczone
wyłącznie
na adres zamawiającego

Skrót pocztowy:

strona adresowa

M. P. i T. (VII-32) 10.000.000.

Zamówienie.

Stosownie do telegraficznego zgłoszenia z dnia

proszę o wysłanie w paczkach żywnościowych

[illegible]

odwrotna strona

1. Należność w kwocie.....zł.....gr wysłano.....
2. Kwotę.....zł.....gr przekazano dnia.....na konto P.K.O. Nr.....
3. Wysłać za pobraniem pocztowym.

.....
Podpis zamawiającego.

UWAGA. Niepotrzebne skreślić.

Druki te, w których adresie zamiast przepisane go skrótu pocztowego podano imię i nazwisko adresata, nie podlegają ulgowej opłacie, przyznanej drukom w sprawach żywnościowych, lecz winny być traktowane jak nieopłacone kartki pocztowe.

Gdyby poza dopuszczalnym tekstem umieszczono na druku w sprawach żywnościowych uwagi lub dopiski, noszące charakter korespondencji osobistej lub innej nie dotyczącej zamówienia towaru, należy takie druki uważać za niedostatecznie opłacone kartki pocztowe.

Do § 22. Przy przyjmowaniu telegramów z zamówieniem artykułów spożywczych „Zm”, należy zwracać uwagę, aby adres był właściwy t. j. sprawdzić skrót adresu pocztowego i nazwę urzędu, w którym skrót ten jest zarejestrowany, następnie treść telegramu, czy odpowiada ściśle zamówieniu artykułów żywnościowych, t. j. czy podano jaki artykuł ma być wysłany, ilość zapotrzebowanego artykułu, sztuk czy też kilogramów oraz kwota na jaką opiewa zamówienie tudzież czy podano imię, nazwisko i dokładny adres zamawiającego te artykuły.

Przy przetelegrafowywaniu telegramów „Zm” bezwzględnie należy ściśle stosować się do przepisów podanych w niniejszych przepisach do § 17.

Do § 26. Przy przyjmowaniu zgłoszenia o zarejestrowaniu skrótu adresu pocztowego, który to adres służy zarazem dla telegramów „Pd” i „Zm” oraz jako adres dla druków pocztowych „Zm” w sprawach żywnościowych, należy postępować analogicznie jak ze skrótami adresów telegraficznych.

Różnica polega jedynie na tem, że skrót pocztowy ważny jest na przeciąg 12 miesięcy od daty jego zarejestrowania, a zatem urzędy winny prowadzić ścisłą ewidencję tych skrótów i terminów ich wygaśnięcia.

Do § 27. Przy przyjmowaniu telegramów „Pd” należy wpisywać je do dziennika kasowego przyjętych telegramów pod pozycją porządkową dziennika, w rubryce 2 i 3 wpisać „Pd-Kraków” względnie, gdy nadawca podaje jeszcze miejscowość poza siedzibą starostw — „Pd-Kraków, Up-Lanckorona”, gdy zaś nadawca podaje parę urzędów w siedzibie województw, wówczas należy wpisać „Pd-Kraków, Lwów”.

W rubryce 5 należy wpisać liczbę wyrazów treści i podpisu, a w rubryce 6 należność pobrana za cały telegram.

Należność oblicza się w sposób następujący: „za adresy „Pd” po 1 złoty za każdy

adres, następnie za adresy „Up” po 25 gr. za każdy adres i należność za ilość wyrazów stanowiącą treść i podpis po 2 gr. za każdy wyraz, np. za dwa adresy „Pd” — 2 zł., za jeden adres „Up” — 25 gr. i za 20 słów po 2 gr. — 40 gr., razem = 2 zł. 65 gr., którą to kwotę wpisuje się do rubryki 6.

W rubryce zaś 10 wpisać należy wypłacone wynagrodzenie od każdego adresu „Pd” po 20 gr., które należy zaraz wypłacić urzędnikowi przyjmującemu telegramy żywnościowe za pokwitowaniem.

Jeżeli w danym dniu urzędnik przyjął kilka telegramów „Pd”, wówczas może być sporządzone jedno pokwitowanie na wypłacone wynagrodzenie, w którym należy wykazać numery wszystkich telegramów żywnościowych „Pd”.

Pokwitowanie to dołącza się do dziennika kasowego przyjętych telegramów.

Do § 28. Przyjmowanie telegramów „Zm” i sposób postępowania przy zapisywaniu ich do dziennika kasowego przyjętych telegramów jest analogiczny jak przy przyjmowaniu telegramów „Pd”, o czem mowa w niniejszych przepisach do § 27, z tą różnicą, że od telegramów „Zm” nie wypłaca się żadnego wynagrodzenia funkcjonariuszom pocztowym.

Do § 29. Urzędy pocztowe mają prawo otwierać paczki żywnościowe, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zawierają przedmioty niedozwolone do przesyłki w paczkach żywnościowych. W wypadku stwierdzenia naruszenia postanowień § 3 rozporządzenia, pocztowy urząd nadawczy odmawia przyjęcia takich paczek za opłatą według taryfy dla paczek żywnościowych.

Nr. PW 360 z dnia 14 lipca 1932 r.

Z uwagi na doniosłe znaczenie gospodarcze, jakie powinno być wynikiem niniejszego rozporządzenia w razie jaknajszerszego jego wykorzystania oraz z uwagi na bezpośrednie korzyści personelu pocztowego z udziału w opłatach pocztowych z obrotu paczek żywnościowych, Ministerstwo Poczty i Telegrafów jest przekonane, że cały personel pocztowy dołoży jaknajwięcej gorliwości celem zaznajomienia publiczności z postanowieniami tego rozporządzenia, a zarazem dołoży jak największej staranności przy wykonywaniu czynności służbowych, wprowadzonych tem rozporządzeniem, celem osiągnięcia jak największych korzyści przez całe społeczeństwo z podjętej akcji.

W Y K A Z**urzędów pocztowo - telegraficznych z siedzibą województw i starostw****Województwo Białostockie (Białystok)**

1. Augustów	5. Łomża	9. Suwałki
2. Białystok	6. Ostrołęka	10. Szczuczyn
3. Bielsk	7. Ostrów Mazowiecka	11. Wołkowysk
4. Grodno	8. Sokółka	12. Wysokie Mazowieckie

Województwo Kieleckie (Kielce)

1. Będzin	7. Kozienice	13. Radom
2. Częstochowa	8. Miechów	14. Sandomierz
3. Ilża	9. Olkusz	15. Stopnica
4. Jędrzejów	10. Opatów	16. Włoszczowa
5. Kielce	11. Opoczno	17. Zawiercie
6. Końskie	12. Pińczów	

Województwo Krakowskie (Kraków)

1. Biała	7. Jasło	13. Nowy Targ
2. Bochnia	8. Kraków	14. Ropczyce
3. Brzesko	9. Limanowa	15. Tarnów
4. Chrzanów	10. Mielec	16. Wadowice
5. Dąbrowa	11. Myślenice	17. Żywiec
6. Gorlice	12. Nowy Sącz	

Województwo Lwowskie (Lwów)

1. Bóbrka	10. Lesko	18. Rawa Ruska
2. Brzozów	11. Lubaczów	19. Rudki
3. Dobromil	12. Lwów	20. Rzeszów
4. Drohobycz	13. Łańcut	21. Sambor
5. Gródek Jagielloński	14. Mościska	22. Sanok
6. Jarosław	15. Nisko	23. Sokal
7. Jaworów	16. Przemyśl	24. Tarnobrzeg
8. Kolbuszowa	17. Przeworsk	25. Żółkiew
9. Krosno		

Województwo Łódzkie (Łódź)

1. Brzeziny	5. Łask	9. Radomsko
2. Kalisz	6. Łęczyca	10. Sieradz
3. Koło	7. Łódź	11. Turek
4. Konin	8. Piotrków	12. Wieluń

Województwo Nowogrodzkie (Nowogródek)

1. Baranowicze	4. Nowogródek	7. Szczuczyn
2. Lida	5. Słonim	8. Wołożyn
3. Nieśwież	6. Stołpce	

Województwo Poleskie (Brześć n. Bugiem)

1. Brześć n. Bugiem	5. Kosów Poleski	8. Prużana
2. Drohiczyn	6. Łuniniec	9. Sarny
3. Kamień Koszyrski	7. Pińsk	10. Stolin
4. Kobryń		

Województwo Pomorskie (Toruń)

1. Brodnica	7. Kościerzyna	12. Świecie
2. Chełmno	8. Lubawa	13. Tczew
3. Chojnice	9. Gdynia	14. Toruń
4. Działdowo	10. Sępólno	15. Tuchola
5. Grudziądz	11. Starogard	16. Wąbrzeźno
6. Kartuzy		

Województwo Poznańskie (Poznań)

1. Bydgoszcz	10. Krotoszyn	19. Szamotuły
2. Chodzież	11. Leszno	20. Szubin
3. Czarnków	12. Międzybóże	21. Śrem
4. Gniezno	13. Mogilno	22. Środa
5. Gostyń	14. Nowy Tomyśl	23. Wągrowiec
6. Inowrocław	15. Oborniki	24. Wolsztyn
7. Jarocin	16. Ostrów	25. Września
8. Kępno	17. Poznań	26. Wyrzysk
9. Kościan	18. Rawicz	27. Znin

Województwo Śląskie (Katowice)

1. Bielsko	4. Lubliniec	7. Świętochłowice
2. Cieszyn	5. Pszczyna	8. Tarnowskie Góry
3. Katowice	6. Rybnik	

Województwo Stanisławowskie (Stanisławów)

1. Dolina	6. Nadwórna	10. Śniatyn
2. Horodenka	7. Rohatyn	11. Tłumacz
3. Kałusz	8. Stanisławów	12. Turka
4. Kołomyja	9. Stryj	13. Żydaczów
5. Kosów		

Województwo Tarnopolskie (Tarnopol)

1. Borszczów	7. Kopyczyńce	13. Trembowla
2. Brody	8. Podhajce	14. Zaleszczyki
3. Brzeżany	9. Przemyślany	15. Zbaraż
4. Buczac	10. Radziechów	16. Zborów
5. Czortków	11. Skałat	17. Złoczów
6. Kamionka Strumiłowa	12. Tarnopol	

Województwo Warszawskie (Warszawa)

1. Błonie	9. Mińsk Mazowiecki	17. Rawa Mazowiecka
2. Ciechanów	10. Mława	18. Rypin
3. Gostynin	11. Nieszawa	19. Sierpc
4. Grójec	12. Płock	20. Skierniewice
5. Kutno	13. Płońsk	21. Sochaczew
6. Lipno	14. Przasnysz	22. Warszawa
7. Łowicz	15. Pułtusk	23. Włocławek
8. Maków Mazowiecki	16. Radzymin	

Województwo Wołyńskie (Łuck)

1. Dubno	5. Krzemieniec	8. Równe
2. Horochów	6. Luboml	9. Włodzimierz
3. Kostopol	7. Łuck	10. Zdołbunów
4. Kowel		

Województwo Lubelskie (Lublin)

1. Biała Podlaska	1. Krasnystaw	13. Siedlce
2. Biłgoraj	8. Lubartów	14. Sokołów podlaski
3. Chełm	9. Lublin	15. Tomaszów
4. Garwolin	10. Łuków	16. Węgrów
5. Hrubieszów	11. Puławy	17. Włodawa
6. Janów	12. Radzyń	18. Zamość

Województwo Wileńskie (Wilno)

1. Brasław	4. Oszmiana	7. Wilejka
2. Dzisna	5. Postawy	8. Wilno — Troki
3. Mołodeczno	6. Święciany	

Nr. P. W. 360 z dnia 14 lipca 1932 r.

105.**Wprowadzenie paczek w obrocie z Afryką Południowo-Zachodnią.**

1. Wprowadza się w obrocie z Afryką Południowo-Zachodnią, drogą przez Niemcy lub Gdańsk paczki do wagi 5 kg.

2. Opłaty za paczki są następujące:

a) drogą przez Niemcy (Hamburg)

do wagi	1 kg.	—	2.30	fr.
ponad 1 kg. do 2	"	—	4.30	"
" 2	"	—	4.80	"
" 3	"	—	5.30	"
" 4	"	—	5.80	"

b) drogą przez Gdańsk — Anglię:

do wagi	1 kg.	—	3.60	fr.
ponad 1 kg. do 3	"	—	9.20	"
" 3	"	—	14.20	"

3. Warunki specjalne są takie same, jakie zostały ustalone dla paczek do Afryki (Unja południowa), w zagranicznej taryfie paczkowej, str. 14, kol. 8.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Nr. PZ 211 z dnia 20 lipca 1932 r.

106.**Wprowadzenie paczek do wagi 20 kg. w obrocie z Gwatemalą.**

1. Wprowadza się w obrocie z Gwatemalą, drogą przez Niemcy (Hamburg) paczki do wagi 20 kg.

2. Opłaty za paczki są następujące:

ponad 10 — 15 kg. — 10.65 fr.

" 15 — 20 " — 13.90 "

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Nr. PZ 211 z dnia 20 lipca 1932 r.

107.**Nowa droga przewozowa dla paczek do Kolonii francuskich: Nowa Kaledonia, Św. Piotr i Miquelon.**

1. Zaprowadza się drogę przewozową przez Niemcy dla paczek do Nowej Kaledonii i do wysp Św. Piotr i Miquelon.

2. Opłaty są następujące:

Dla paczek do Nowej Kaledonii:

a) drogą przez Niemcy — Francję — Pannamę:

do wagi	1 kg.	—	3.00	fr.
ponad 1 kg. do 5	"	—	5.50	"
" 5	"	—	9.95	"
" 10	"	—	15.25	"
" 15	"	—	20.20	"

b) drogą przez Niemcy — Francję — Suez:

do wagi	1 kg.	—	2.90	fr.
ponad 1 kg. do 5	"	—	5.30	"
" 5	"	—	9.60	"
" 10	"	—	14.70	"
" 15	"	—	19.50	"

Dla paczek do wysp Św. Piotr i Miquelon drogą przez Niemcy — Francję — Kanadę:

do wagi	1 kg.	—	2.55	fr.
ponad 1 kg. do 5	"	—	4.50	"
" 5	"	—	8.15	"
" 10	"	—	12.65	"
" 15	"	—	16.50	"

3. Wymiary dla paczek do Nowej Kaledonii i do wysp Św. Piotr i Miquelon nie mogą przekraczać:

długość	{ dla paczek do wagi	5 kg.	—	125 cm.
	" " ponad	5 kg.	—	20 " — 150 "
objętość	{ dla paczek do wagi	10 kg.	—	55 dm ³ .
	" " ponad	10 kg.	—	15 " — 65 "
	" " " "	15 "	—	20 " — 75 "

Do paczek do Nowej Kaledonii należy dołączać 4 deklaracje celne, natomiast do paczek do wysp Św. Piotr i Miquelon — 2 deklaracje, sporządzone w języku francuskim.

Pozatem inne warunki przyjęcia są takie same, jakie zostały przewidziane dla drogi przez Gdańsk, Anglię w zagranicznej taryfie paczkowej (kol. 8).

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Nr. PZ 211 z dnia 20 lipca 1932 r.

108.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od opłat pocztowych (II. P. 4.).

W spisie władz i urzędów (organów) państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od uiszczania opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, zamieszczonym w § 18 tomu 4,

działu II (II. P. 4) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej, należy w ustępie 16) p. t. „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych” wpisać w następnych pozycjach jako urzędy (organa) państwowe:

„Państwowy Szpital Powszechny we Lwowie”,

„Państwowy Szpital Powszechny w Krakowie”,

„Zakład Psychiatryczny w Kulparkowie”,

„Zakład Psychiatryczny w Kobierzynie” a nadto w następnej pozycji części drugiej tego ustępu, obejmującej urząd samorządowe:

„Lekarze Okręgowi w b. zaborze austriackim”.

Nr. PW 683/2 z dnia 6 lipca 1932 r.

OKÓLNIKI

Pozwolenia na odbiór przesyłek pocztowych, zawierających środki lecznicze do własnego użytku.

Udzielanie zezwoleń na przywóz z zagranicy środków leczniczych, sprowadzanych dla własnego użytku odbiorców, przysparza Ministerstwu Skarbu dużo zbędnej pracy z powodu nieznamości zainteresowanych osób trybu postępowania wymaganego dla uzyskania rzeczowych pozwoleń.

Nieznamość trybu postępowania w tej sprawie wywołuje w szczególności przewlekłe załatwianie spraw, powodując częste zwroty przez urzędy pocztowe przesyłek nadawcom, lub ich urzędowe zniszczenie albo zepsucie środka leczniczego.

W celu usunięcia wymienionych braków i usprawnienia uzyskiwania zezwoleń na przywóz z zagranicy środków leczniczych w przesyłkach pocztowych wyjaśnia się:

Środki lecznicze mogą być sprowadzone z zagranicy przez:

a) osoby prywatne, apteki, składy apteczne do obrotu handlowego;

b) zakłady naukowe, oraz szpitale rządowe, komunalne i Kas Chorych w niewielkich ilościach w celach badawczych;

c) osoby prywatne w drobnych ilościach do własnego użytku.

ad a) Środki lecznicze, dozwolone do obrotu handlowego i wymienione w specjalnych wykazach, ogłaszanych przez Ministra Skarbu, jak również trucizny, mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń państwowej władzy administracyjnej II instancji.

Środki lecznicze, niewymienione w wykazach, wolno sprowadzać na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu oraz wspomnianego wyżej zaświadczenia władzy administracyjnej II instancji.

ad b) Urzędy celne są upoważnione do odprawy we własnym zakresie środków leczniczych, sprowadzanych w niewielkich ilościach przez zakłady naukowe, oraz szpitale rządowe,

komunalne i Kas Chorych w celach badawczych. Do odprawy winno być przedłożone urzędowi celnemu odpowiednie zaświadczenie rektora, dziekana, kierownika kliniki, szpitala i t. p.

ad c) Środki lecznicze do własnego użytku, sprowadzane przez osoby prywatne, w ilości nieprzekraczającej 150 gr. mogą być odprawiane celnie przez urzędy celne we własnym zakresie bez osobnego pozwolenia.

Jeżeli środki lecznicze do własnego użytku, sprowadzane przez osoby prywatne, przekraczają 150 gr. lub nie mogą być odprawione celnie bez osobnego pozwolenia, adresat winien wnieść prośbę do Ministerstwa Skarbu, Departament Cei w Warszawie, ul. Rymarska 3/5, o udzielenie pozwolenia z dołączeniem do prośby następujących dokumentów oraz danych:

1. recepty lekarskiej, stwierdzającej:
 - a) konieczność stosowania wymienionych w prośbie leków,
 - b) niemożność zastąpienia sprowadzanych środków leczniczych przez żaden z preparatów, dopuszczonych do obrotu na obszar Rzeczypospolitej,
 - c) nazwy i ilość leków, niezbędną do przeprowadzenia kuracji, oraz nazwisko chorego;
2. zawiadomienia urzędu pocztowego o nadejściu przesyłki lub wskazania urzędu celnego, w którym odprawa leków ma być dokonana,
3. prośba winna być opłaconą znaczkiem stemplowym za zł. 5,— każdy załącznik znaczkiem stemplowym za zł. 0,50.

W razie niemożności uiszczenia opłaty stemplowej należy dołączyć do prośby świadectwo ubóstwa petenta, uzyskane od władzy administracyjnej.

W związku z powyższym urzędy pocztowo-celne winny przy zawiadomieniu o nadejściu przesyłki pocztowej pouczać adresatów o sposobie uzyskiwania pozwoleń na przywóz z zagranicy środków leczniczych.

Niezależnie od powyższego Ministerstwo Skarbu opracowało rodzaj pouczenia dla odbiorców przesyłek pocztowych, zawierających środki lecznicze, których wydanie przekracza uprawnień kierowników urzędów celnych.

Pouczenia takie zostaną wydrukowane przez Ministerstwo Skarbu i urzędy pocztowo-celne otrzymają potrzebną ilość druków — pouczeń w tym celu, aby zawiadamiając adresata o nadejściu przesyłki pocztowej ze środkami lecz-

niczymi, dołączały jednocześnie do zawiadomienia „pouczenie”.

Nr. P. Z. 310/32 z dnia 15 lipca 1932 r.

Przesyłanie mięsa i wyrobów mięsnych w paczkach pocztowych do W. M. Gdańska.

Przesyłanie na obszar W. M. Gdańska w paczkach pocztowych mięsa świeżego i gotowanego oraz wszelkich przetworów mięsnych (wędlin, kiełbas i t. p.) jest wzbronione.

Powyższe przedmioty mogą być wysyłane na obszar W. M. Gdańska jedynie w paczkach z darowiznami, jednakże waga takich przedmiotów w paczce nie może przekraczać 2½ kg lub 5 funtów.

Natomiast szynkę, słoninę i jelita można na obszar W. M. Gdańska przesyłać bez ograniczenia.

W związku z powyższym oraz celem uchronienia nadawców paczek do Gdańska z artykułami żywnościowymi od strat, winien personel pocztowy zwracać im przy nadawaniu uwagę na obowiązujący zakaz wysyłania na obszar W. M. Gdańska mięsa lub przetworów mięsnych w wadze ponad 2½ kg lub 5 funtów.

Również należy pouczyć nadawców, że w paczkach pocztowych za pobraniem nie można na obszar W. M. Gdańska przesyłać mięsa lub przetworów mięsnych nawet do wagi 2½ kg, gdyż paczki obciążone pobraniem pocztowym nie podpadają według przepisów gdańskich pod pojęcie paczek z darowiznami.

Nr. PZ 312/32, dnia 14 lipca 1932 r.

Sposób oznaczania w Kanadzie na adresach pomocniczych zarządzeń nadawcy na wypadek niedoręczalności paczek.

W myśl przepisów o zarządzeniach nadawcy na wypadek niedoręczalności paczek w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 39 z 1925 r. poz. 95) nadawca paczki z Kanady do Polski, może na wypadek niedoręczalności paczki jedynie zarządzić:

- a) W razie niedoręczalności, zrzekam się.
If not deliverable as addressed, abandon.
- b) W razie niedoręczalności, doręczyć
..... (drugi adres).
If not deliverable as addressed, deliver to M.

Ponieważ nadawca w Kanadzie sam nie sporządza adresu pomocniczego paczki do Polski, lecz w zastępstwie jego czyni to urząd wymiany Montreal, urząd ten nie wypisuje na od-

wrotnej stronie adresu pomocniczego zarządzeń nadawcy odręcznie, lecz oznacza je zapomocą odcisku stempla w brzmieniu wyżej podanem.

Do zaznaczonego w ten sposób zarządzenia polskie urzędy pocztowe winny się bezwzględnie stosować.

Zdarzają się jednak wypadki, że urząd wymiany Montreal zarządzenie nadawcy dotyczące zrzeczenia się paczki wyraża zapomocą odcisku stempla:

„If undelivered to be abandoned
Si non livré laisser tomber”

Zarządzenie takie oznacza, że w razie niedoręczalności nadawca paczkę porzuca czyli, że się jej zrzeka.

Paczki na której adresie pomocniczym, zarządzenie nadawcy zostało w powyższy sposób oznaczone, nie należy zwracać do kraju nadania, lecz postąpić z nią jak z paczkami, których nadawca się zrzekł.

Winni niezastosowania się do niniejszego przepisu będą pokrywać kosztą niewłaściwego zwrotu paczki do kraju nadania.

Nr. PZ 101/32, z dnia 14 lipca 1932 r.

Zmiana opłat paczkowych w Gwadelupie i Tunisie.

Dotychczasowe opłaty za paczki do Gwadelupy i Tunisu zmienia się w sposób następujący:

1. Gwadelupa:

za paczki do wagi	1 kg.	—	2.25 fr.
ponad 1 kg. do	5 „	—	3.95 „
„	5 „	—	10 „ — 7.00 „

2. Tunis (droga przez Niemcy — Francję):

za paczki do wagi	1 kg.	—	2.25 fr.
ponad 1 kg. do	5 „	—	3.80 „
„	5 „	—	10 „ — 6.85 „
„	10 „	—	15 „ — 10.45 „
„	15 „	—	20 „ — 13.75 „

Nr. PZ 211 z dnia 20 lipca 1932 r.

Zniesienie ograniczeń przywozowych w Rumunji.

W związku ze zniesieniem ograniczeń przywozowych w Rumunji uchyla się okólnik Nr. PZ 324/32 z dnia 20 maja 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 10, str. 22).

Nr. PZ 324 z dnia 15 lipca 1932 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów obowiązuje następujący kurs przeliczania:

od dnia 4 lipca 1932 r.

Kanada 7.80 t. j. 1 dolar kanad. = 7.80 zł.

od dnia 14 lipca 1932 r.

Austria 102 t. j. 100 szyling = 102 zł.

Danja 174 t. j. 100 kor. duń. = 174 zł.

Finlandja 14 t. j. 100 mk. fin. = 14 zł.

Hiszpanja 68 t. j. 100 peset = 68 zł.

Jugosławja 15 t. j. 100 dynar = 15 zł.

Norwegja 158 t. j. 100 kor. norw. = 158 zł.

Szwecja 164 t. j. 100 kor. szw. = 164 zł.

W. Brytanja 32 t. j. 1 funt szterl. = 32 zł.

Nr. PZ 503, z dnia 12 lipca 1932r.

25-te sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

1. Wprowadza się następujące zmiany w zagranicznej taryfie telegraficznej:

stronica 36:

a) przy pozycji „San Domingo” należy umieścić odsyłacz „3)”;

b) u dołu stronicy, w odsyłaczu 3) należy zamieścić następującą uwagę:

„Za telegramy państwowe polskie i rządów Republik Haiti i Dominikańskiej, adresowane lub pochodzące z San Domingo, pobierać połowę normalnej taryfy via Radjo — Warszawa”.

2. Niniejszy okólnik obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TR 225 z dnia 5 lipca 1932 r.

Nowy druk.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów wydało nowy druk manipulacyjny Nr. 67 „Cło — Douane”.

Spis druków urzędowych należy w odpowiednim miejscu uzupełnić.

Nr. AG 5220 z dn. 6 lipca 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Od dnia 1 lipca b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Brzostek — Jodłowa.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Jodłowa — Pilzno.

Od dnia 1 lipca b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Łasica — Nowodruck.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Łasica — Duniłowicze.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 623 z dnia 12 lipca 1932 r.

Rozwój sieci pocztowej w m-cu czerwcu 1932 r.

Rodzaj zmiany	Urzędy i agencje	N a z w a	P o w i a t	D a t a
Uruchomiono:	agencje:	Życzyn k/Dęblina Międzyziesie k/Otwocka Skibniew Podawce Kolbiel Sarnki Dolne	Garwolin Warszawa Sokołów Mińsk Mazowiecki Rohatyn	6.VI 1932 r. 10.VI " 13.VI " 13.VI " 21.VI "
Zwinięto:	agencje:	Stara Wieś	Mińsk Mazowiecki	13.VI "

Nr. BO 152 z dnia 15 lipca 1932 r.

Rozwój sieci telefonicznej w m-cu czerwcu 1932 r.

Nazwa urzędu lub agencji:	P o w i a t	Uruchomiono centralę telefon.	Godziny urzędowe
ag. Bliżanów	Kalisz	centrala telefon.	L
ag. Borowie k/Garwo- lina	Garwolin	" "	L
ag. Czarna k/Ustrzyk	Lesko	" "	L
ag. Hołhocze	Podhajce	" "	L
ag. Kniahininek	Łuck	" "	L
ag. Kluki	Piotrków	" "	L
urząd Kosmacz	Kołomyja	" "	L
ag. Łubin Kościelny	Bielsk	" "	L
ag. Wiszenka	Gródek Jagiell.	" "	L
ag. Życzyn k/Dęblina	Garwolin	" "	L

Nr. TE 1710 z dnia 9 lipca 1932 r.

W Y K A Z

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładek P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
544929	Pawłowska Matylda	994008	Wyrwiczowa Teresa
544951	Gmys Edmund	9530-C	Wróblewski Piotr
547041	Jaworski Michał	28624-C	Dobrzański Bronisław
550414	Jakubowski Wacław	39285-C	Trzeciak Katarzyna
557105	Oliwensztein Dawid	51161-C	Lewandowski Alfons
600461	Paluchówna Elza	70522-C	Karnaś Marjan
641906	Kumor Władysław	71993-C	Chabecka Julja
661453	Lachowicz Emilja	73252-C	Śpiewak Icchok
693154	Legucki Wacław	103009-C	Aberdam Leon
695278	Ejzenberg Abram	108456-C	Sobiszewski Stanisław
708009	Duś Przemysław	122458-C	Chuwen Irena
725862	Dudziński Leopold	129049-C	Wiśniewski Antoni
780483	Preuss Paweł	161981-C	Małyńska Sura Chaja
789286	Ferdyn Jan	162972-C	Wrotkowski Longinus
801328	Nawrocka Stanisława	173939-C	Knodel Wilhelm
814965	Będziński Roman	186045-C	Piatkowski Władysław
820165	Rubinstein Helena	212499-C	Jeznach Aleksandra
885325	Pruszyńska Alina	216959-C	Sawicki Stanisław
955295	Grzegorzewska Kalina	226370-C	Englard Mendel
963711	Turczyński Zbigniew	227762-C	Gutman Naftula
964415	Petrykowski Antoni	244243-C	Zyman Estera Chaja
966280	Grymbal Chil	256777-C	Kaczmarek Zygmunt
966397	Grynberg Luzer Fiszal	258580-C	Szaniawski Witold
974906	Pazio Bernard	260019-C	Filarek Antoni
981371	Czerner Szmul		

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
283872-C	Chłopowski Xawery	26.748-C	Dłutek Emiljan
289097-C	Sosiński Stanisław	42.006-C	Klauznerówna Raszel Teggila
291763-C	Mosoniówna Aniela	58.192-C	Marcinkiewicz Dunin Janina
292335-C	Wrotkowski Longin	82.329-C	Różanowicz Gabryel
292386-C	Neubauer Paweł	90.370-C	Bendetson Efroim
295577-C	Romanowski Wiesław	99.683-C	Andron Aleksander
306881-C	Goldfarb Szlama	101.011-C	Łuczkiwicz Eugenjusz
311000-C	Silber Wolf	115.226-C	Frenkel Chaja
318364-C	Gołębiowski Władysław	121.611-C	Mendysowa Janina
324874-C	Grynwurcel Henoch	139.503-C	Zysman Chaja Pesa
325286-C	Szaniawski Witold	140.502-C	Łata Jan
525908	Olśzański Mikołaj	140.594-C	Zuchowska Janina
533489	Rozenblit Hersz	152.213-C	Jastrzab Icek
538433	Sarnowski Zygmunt	154.010-C	Ochimowski Jakób
558568	Malinowski Franciszek	154.017-C	Ochimowski Wacław
561209	Kotecka Barbara	156.887-C	Gewarszyter Boruch
566013	Zyto Józef	188.214-C	Artman Rachmil Moszek
569047	Rowiński Mieczysław	193.506-C	Dr. Frenkel Jeremiasz
575908	Zagańczyk Teodor	193.951-C	Rozenbaum Josef Majer
582665	Przygrodzki Józef	207.531-C	Wnuk Aleksy
649150	Biesiadecki Eugenjusz	208.669-C	Krasnodębska Romualda
650659	Steiner Salomon	209.552-C	Dąbrowski Stefan
655983	Scharmach Brunon	224.768-C	Kowalewski Wiktor
657583	Honigsztok Mordcha Hersz	227.060-C	Simkowicz Icek
661894	Paradowski Wacław	250.666-C	Rzepka Stanisław
681486	Dr. Dłuska Bronisława	251.017-C	Moszczeńska Katarzyna
700511	Markowicz Ciuwa	256.754-C	Alfons Brozda
701919	Bielecka Zofia	261.637-C	Kołakowski Bolesław
711835	Kałamaga Stanisław	263.447-C	Pasermanówna Sala
733603	Kawkiewicz Josel	271.382-C	Elżanowski Jan
797142	Sochaj Jan	273.028-C	Łamajkowski Antoni
799805	Zielińska Katarzyna	273.220-C	Korczyński Zbigniew
813326	Kochnowski Mieczysław	276.533-C	Nowak Michał
831763	Wisiz Jan	289.465-C	Kryszak Józefa
820673	Pietraczyk Zofia	291.871-C	Rottenberg Marja
856341	Zalesiński Zygmunt	297.189-C	Wichrowski Stefan
888316	Tenenbaum Nusym Dawid	301.359-C	Piszel Leokadja
915239	Kozłowski Tomasz	315.049-C	Listokin Frida
938400	Marawic Aniela	315.064-C	Piętówna Marja
969669	Erlich Sucher	317.109-C	Olszewski Zenon
977853	Orlicki Marjan	321.733-C	Stankiewicz Zygmunt
977855	Orlicki Marjan	328.524-C	Kwiatkowski Eugenjusz
981454	Sierko Zygmunt	328.525-C	Kwiatkowski Roman
988888	Wiater Henryk	328.866-C	Sokolnicki Tadeusz
2.016-C	Ciesielski Władysław	328.871-C	Stankiewicz Zygmunt
10.093-C	Wierzejski Kazimierz		

W Y K A Z

odnalezionych książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
533398	Frydlander Dawid	268944-C	Górecki Józef
536900	Hejbowiczówna Anna	289232-C	Pelcman Benjamin
598550	Szymańska Otylja	539495	Baranowski Andrzej
599781	Banach Józef	599089	Brandwein Frejda
798410	Czysta odnalez. w u. p. Liszki	677576	Glassmann Zofja
834367	Dr. Winkler Edward	679391	Orłow Mikołaj
926603	Rozenblum Abram	704985	Maciejewska Helena
968736	Dębowski Leon	716464	Królikowski Bronisław
2496-C	Psunkowicz Sruł	776758	Wilk Marja
28267-C	Ungar Helena	887651	Chmielewska Ludwika
72371-C	Rozin Mirjam	35.948-C	Zbikowski Eugenjusz
73691-C	Bratkowska Magdalena	81.848-C	Kubicki Zdzisław
91776-C	Rybacka Amelia	82.169-C	Gruszecki Józef
105220-C	Łuszczynska Natalja	86.286-C	Goldstein Michał
138856-C	Bojarski Edmund	92.125-C	Kozioł Antoni
141501-C	Orłow Abram	100.573-C	Jedlikowski Jan
155245-C	Karwowski Kazimierz	109.455-C	Solarz Frajda Rykla
183448-C	Kwartowicz Mordka	119.915-C	Kac Izak
219538-C	Zieliński Andrzej	143.568-C	Giersztówna Irena
243157-C	Prokop Feliks	255.855-C	Kucharski Edmund
246947-C	Nowak Paulina	310.914-C	Wilk Bartłomiej
256578-C	Sucher Erlich		

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów	Nr. legity- macji	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służ- bowe	Data wysta- wienia legity- macji
Warszawa	982	Jabłoński Jan	kontroler	u. p. Lipno	8.I.1932 r.
Warszawa	6	Gadomski Michał	ekspedjent	u. p. Siedlce	22.I. 1926 r.
Warszawa	993	Peszyński Władysław	„	u. p. Brwinów	29.III. 1930 r.
Warszawa	1787	Zezula Piotr	st. pocztyljon	u. p. Warszawa 1	8.I. 1930 r.
Kraków	533	Kalafarski Walery	naczelnik	u. p. Miechów — Miasto	12.XII.1929 r.

Osoby legitymujące się powyższymi unieważnionymi dokumentami należy oddać władzom bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

WIADOMOŚCI OSOBOWE.

dnia 22 i 23 kwietnia 1932 r.:

W terminie wiosennym 1932 r. złożyli egzamin z pomyślnym wynikiem następujący kandydaci z Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy:

a) na stanowiska II kategorii w administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej:

dnia 18 i 19 kwietnia 1932 r.:

kontroler VIII st. sł. *Brunon Kruszewski*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Helena Czarnecka*,
st. asystent IX st. sł. *Juljan Mazur*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Marjan Gutkowski*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Honorata Jagielkówna*;

dnia 20 i 21 kwietnia 1932 r.:

st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Ludwik Kowalewski*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Mieczysław Czech*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Władysław Nowosielski*,
st. asystent poczt. IX st. sł. *Bolesław Ścieśniński*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Janina Sokółowska*,
st. asystent poczt. IX st. sł. *Stanisław Wi chrzycki*;

st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Anzelm Zaborowski*,

sekretarz poczt. X st. sł. *Kazimierz Dembek*,
sekretarz poczt. X st. sł. *Jan Cywiński*,
asystent X st. sł. *Stefan Jędrzejewski*,
sekretarz poczt. X st. sł. *Feliks Lis*,
sekretarz poczt. X st. sł. *Mieczysław Majewski*;

dnia 25 i 26 kwietnia 1932 r.:

asystent X st. sł. *Gustaw Sztylka*,
sekretarz poczt. X st. sł. *Wacław Wrzesiński*,
referent VIII st. sł. *Mieczysław Kałdowski*,
referent VIII st. sł. *Stanisław Siwek*,
st. sekretarz techn. IX st. sł. *Piotr Baszkowski*,

st. sekretarz techn. IX st. sł. *Czesław Kosecki*;

b) na stanowiska II kategorii w administracyjno-rachunkowej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej:

dnia 27 kwietnia 1932 r.:

kontroler VIII st. sł. *Ignacy Staśkowski*,
kontroler VIII st. sł. *Michał Szczepaniak*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Helena Puc-kowska*;

dnia 28 kwietnia 1932 r.:

Sekretarz poczt. X st. sł. *Czesław Grzanka*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Franicszek Beger*,

sekretarz poczt. X st. sł. *Juljan Aksamit*,
st. sekretarz poczt. IX st. sł. *Władysław Miljan*,

sekretarz poczt. X st. sł. *Antonina Lengerówna*;

dnia 29 kwietnia 1932 r.:

Sekretarz poczt. X st. sł. *Marja Mielnikowa*,
asystent X st. sł. *Konrad Schachtschneider*,
sekretarz poczt. X st. sł. *Leokadja Paluchowska*,

sekretarz poczt. X st. sł. *Łucja Plucińska*,
praktykant XI gr. up. *Helena Kiezuń*.

K O N K U R S Y

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	U w a g a
Brwinów*)	IV	Warszawa	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Czerniejewo*)	IV	Poznań	
Drawski Młyn*)	V	"	
Gąbin	IV	Warszawa	
Jaraczew*)	V	Poznań	
Supraśl*)	V	Warszawa	
Tarnów 3*)	IV	Kraków	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy”. Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T. Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

Sprostowanie.

W związku z konkursem ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 11

z 1932 r. podaje się do wiadomości, że przy urzędzie pocztowym Kraków 13 nie ma mieszkania służbowego dla kierownika urzędu.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1932 WYNOŚI:

roczna 12 zł

półroczna 6 zł

kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.

ZA TERMINOWY Druk OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 60511.

Cena 1 zł.